

FESTIVALSKE

NOVINE

55. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 3

PONEDJELJAK, 21. SRPNJA 2008.

NIJE KRAJ VINKA BREŠANA
DALIBOR MATANIĆ OTKRIVA LIČKE TAJNE
PREDSTAVLJEN DOMAĆI OCJENJIVAČKI SUD

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnosi s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica finansija
Tamara Bršić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljanić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografii Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musi

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badruina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Simić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovrnik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

**NAGLASCI SA SVEČANOG OTVORENJA
55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI**

**Gospodari Arene i –
gospodar prstenova**

Gledatelji u prepunoj Areni prisjetili su se 55 godina Festivala, doznali njegovu najbližu budućnost te nazočili dodjeli posebne nagrade Christopheru Leeju

"Dobra večer", uobičajeni je pozdrav na Svečanom otvorenju Festivala igranog filma u Puli, ali ne kada ga izgovori Christopher Lee. Ugledni britanski glumac, interpret niza nezaboravnih filmskih likova, obratio se nazočnim posjetiteljima u Areni primajući posebnu festivalsku nagradu za životni doprinos filmskoj umjetnosti koju mu je uručio gradonačelnik Pule Boris Miletić. Osvrnuvši se na lik čarobnjaka Sarumana kojega je tumačio u trilogiji Gospodar prstenova stekavši milijune novih obožavatelja, visoki je gost istaknuo da je napokon postao "gospodar prstenova" zahvaljujući statueti nagrade izrađene u obliku pulske Arene. Prisjetivši se svojih ranijih boravaka u Hrvatskoj, Lee je ocijenio i povjesnu ulogu "Hrvata iz Kumrovcia", ju-

goslavenskog predsjednika Josipa Broza Tita kroz njegovu antifašističku borbu i otpor Staljinu 1948. Christophera Leeja, kako je rekao, osobito su se dojmile hrvatske prirodne ljepote, poglavito Brijunsko otoče gdje se na Vangi sreo s hrvatskim predsjednikom Stjepanom Mesićem pod čijim se visokim pokroviteljstvom Festival održava. Sam je Festival otvorio pulski gradonačelnik Boris Miletić izrazivši zadovoljstvo što je dan prije Pula dobila obnovljeno Kino Valli, dok se kao izaslanik ministra kulture mr. sc. Bože Biškupića publici obratio i ravnatelj Uprave za izvedbene umjetnosti i audiovizualnu djelatnost ministarstva kulture u Vladi Republike Hrvatske Srećko Šestan. Filmskim platnom u Areni izmjenjivali su se inserti kolaža sjećanja na filmske trenutke

koji su proteklih desetljeća proslavili Festival u Puli, a posjetitelji Arene odgledali su i nastup plesnog studija Zaro sa solistima, koreografinjom Aleksandrom Mišić i Ognjenom Vučinićem te odslušali klapu Teran iz Trviža koja je izvela hrvatsku himnu. Kroz program Svečanog otvorenja gledatelje je vodio par Nina Kaić i Damir Markovina evocirajući vlastite filmske i – pulske uspomene. Nakon spektakularnog vatrometa, publika je vidjela i prvi film u Nacionalnom natjecateljskom programu *Buick Riviera* redatelja Gorana Rušinovića koji se zajedno s ekipom filma naklonio nazočnima na kraju projekcije. Nakon prvog domaćeg gospodara Arene ove godine, sljedećih dana stižu novi...

DRUGI FILM U NACIONALNOM PROGRAMU 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: KINO LIKA

Drama u režiji Dalibora Matanića o troje stanovnika izolirana planinske sela čije osobne tragedije ne dotiče referendum o ulasku u Europsku uniju, nastala je prema zbirci priča Kino Lika Damira Karakaša, a scenarij potpisuju Dalibor Matanić i Milan Živković.

Sadržaj:

Izolirano planinsko selo jedini je dom mladog nogometara (Krešimir Mikić), šrtog seljaka (Ivo Gregurević) i pretile djevojke (Areta Čurković). Opterećeni osobnim problemima, troje seljana ni ne obraćaju pozornost na referendum o ulasku zemlje u Europsku uniju. Izvrsni mlađi nogometar, koji je iz nehata ubio majku, ne želi se priključiti bogatom stranom klubu iskušavajući očevo ljubav. I dok njegova sumještanka očajnički želi ljubavnika, šrtki seljak otkriva što zapravo vodi k istinskoj bijedi...

REDATELJ DALIBOR MATANIĆ: OTKRIVENA JE LIČKA TAJNA

Predstavljajući svoj film, u šali ste rekli kako se nadate da vas se roditelji nakon gledanja filma Kino Lika neće odreći. Čini se da sugestivnost vašeg filma počiva i na osobnoj i na umjetničkoj interpretaciji ličkoga mentaliteta: prikazali ste snažnu pomaknutost ljudi tog kraja.

Koliko god da je teško bilo snimanje Kina Lika, lakoća koju sam osjećao radeći ovaj film ustvari počiva na tome što u Lici sve razumijem: prenosim impresije koje sam kao dijete u Lici imao. Svi likovi koje vidite u ovome filmu su realni – nismo

ih izmišljali, oni doista postoje: nisam izmraćao te lokalne tipove koji se tuku – mi smo napravili zabavu, to se dogodilo, pa bi onda mi krenuli snimati. Zvuči nevjerojatno ali je tako. Kad sam vidiо kako su pomaknuti izvan / iza kamere, onda sam ih bacio naprijed u prvi plan. Kada ljudi žive u nekome kraju gdje su osamljeni, a to je ovdje ključna stvar, kad im stigne neki život sa strane, primjerice naša filmska ekipa, oni nekako pozitivno polude. Mi smo im dali malo života svojim snimanjem, a oni našem filmu svoju životnost. Svo to zelenilo, ta priroda i osama može biti psihički relaksirajuća, ali može biti i strahovita naporna, i gotovo da daje prokletstvo filmskome liku, primjerice liku Olgici koja bi, da živi u nekom gradu – svoj problem svakako rješila drukčije, daleko od spoznaje da pripada tom kraju. Nisam htio raditi film o redikulima, kao što recimo Kusturica radi priče o redikulima koji su jako zabavni za zapadnu Europu. Radio sam film o pravim ljudima – nitko tko poznaje Liku, neće osporiti istinitost ovoga filma.

Želite li možda reći da je ovim filmom otkrivena tajna o Lici?

Da. Kada boravim na inozemnim festivalima, i kada srećem Hrvate koji ne žive u Hrvatskoj, vrlo često slušam razmišljanja i pitanja zbog čega, recimo, Zagreb prikazujemo na takav način, kad je on, kažu, lijepi austrougarski grad i slično. Radi se samo o tomu jesu li ljudi spremni prihvati istinu. Znam da će moji roditelji, a porijeklom sam iz Like, prihvati ovaj film. Radi se dakle, o tomu, želimo li imati idealiziranu sliku o sebi ili ne. Upravo to kao redatelj pokušavam raskrinkati: ovdje je i lijepo i ružno i divno i mučno... Sve to postoji.

Zbog čega film Kino Lika nazivate intimnim?

Da budem iskren, u ovaj je film uvršteno mnogo

detalja koje poznajem iz Like, izvan Like, iz mog je iskustva, iz tuđih iskustava i života. Zato ovaj film nazivam intimnim. Jer, ne može se u scenariju predviđjeti sve ono što će tijekom posla navirati: mnogo se toga osvjetjava unutar glumačkoga procesa, tijekom snimanja, a da ne kažem koliko se toga tek otvoriti u procesu montaže. To su prelijepi stvari i silno mi je draga kada ljudi prepoznaju te momente, situacije, odnose, detalje, u krajnjoj liniji – film. Stvarno želim filmom uzneniriti ljudi, pokrenuti ih, da ne budu *flat*, da se ne utopimo u masu prosječnosti, ali, da ne bi bilo nesporazuma, nisam autor koji želi to postići nekakvom šok terapijom, nego na razini prepoznavanja vlastite intime i emocije, kroz estetiku. Dakle, pokrenuti ljudi iznutra, i naći njihov kod po kojem reagiraju da ne bi ostali ravnodušni nakon gledanja Kina Lika.

IVO GREGUREVIĆ: O VREMENU FILMSKOM I REALNOM

Potječete iz podneblja gdje žive ljudi tvrđega mentaliteta. Je li vam, uz vaše impozantno filmsko iskustvo, i to pomoglo u oblikovanju lika tvrdoga i krutog ličkog čovjeka kojeg igrate u filmu Kino Lika?

Iz kraja sam koji veoma nalikuje Lici: ljudi isto govore, imaju slična imena, prezimena, običaje... Tako da u tom prostoru nisam puno tražio mjesto za karakter kojeg tumačim. Izabrao sam ono što sam već znao, pa mi je bilo ustvari vrlo jednostavno napraviti lik tog tvrdog, krutog oca obitelji. Vjerujem da je uzrok takvih naravi njihova sklonost oporosti, upravo oporost – i zbog teških situacija u kojima žive, i zbog vremena koja su kakva jesu: moja filmska priča vrti se oko toga kada će pasti kiša, jer o kiši ovisi hoćemo li imati vode za život. Ali naravno, Damir Karakaš je napisao lik kojeg tumačim, tog tvrdog čovjeka, ali je isto tako dao život i likovima koji su sasvim drukčiji: ljudi u kojima ima radosti, veselja, želja.

Vaš lik doživljava katarzu, na njega se spušta milost emocije istodobno s kišom, i on je potom sposoban pokazati osjećaje najbližima, sinu i ženi.

Vjerojatno je riječ o tomu da je među njima proteklo vrijeme. Vrijeme liječi sve, i ono je kadro od ljudi koji su se grozno ponašali u životu napraviti da se mijenjaju, da naprave sjajne, dobre stvari. Vrijeme je to koje je odlučilo, vrijeme kiše, vrijeme vremena. Vrijeme odlučuje o tom obraćenju, o dobroti.

KONFERENCIJU ZA NOVINARE EKIPE FILMA KINO LIKA PRATIO IVICA GUNJAČA

Poslije press projekcije u Kinu Valli novinarima je u Circolu predstavljena velika i vesela ekipa filma Kino Lika. Pohvalivši Kino Valli, redatelj filma Dalibor Matanić pojasnio je kako je došlo do ekranizacije istoimene knjige Damira Karakaša. Osim prijateljstva i zajedničkog (ličkog) podrijetla bitan je bio duh romana. Međutim, redatelj nije htio da to bude puka adaptacija već su on i Karakaš željeli naći s jedne strane filmski kod za prijenos iz književnosti u film, a s druge strane tražili su modus kojim bi literarne motive iz knjige nastavili razvijati dalje u filmu. Tako je, pišući scenarij s Milanom F. Živkovićem, došlo do pomicanje radnje iz 1990-ih u ovo stoljeće tj. u razdoblje

ARETA ĆURKOVIĆ: OLGA, MOJ FILMSKI DEBI

S obzirom da ste priznata i ugledna kazališna glumica koja najčešće ima dječju publiku, kako ste se snašli u Kinu Lika, u toj hardcore priči Damira Karakeša i Dalibora Matanića? Vrlo zahtjevna i nagrađivana bila je vaša kazališna uloga Sancha Panse u Svibenovu Don Quioteu. Možete li usporediti to iskustvo s iskustvom gradnje lika Olge?

Ili si glumac ili nisi. Ili si odgovaran ili nisi. Ili ćeš podbaciti ili nećeš. Tu nema između: čovjek se penje stepenicu po stepenicu. Sancho Pansa bila mi je prva zahtjevnija uloga s kojom sam se susrela i u toj sam predstavi iznimno puno naučila. Vjerujem da se te moje dvije uloge dadu usporediti i to na dvije razine – i na razini emocije, i na razini iskustva koje sam stekla kreirajući ih. Uloga Olge kompleksnija je, ona se tjelesno ogoljava, ali ustvari, tu je riječ o emotivnome striptizu, ona je ogoljela svoje osjećaje do boli. E, taj intimni, emocionalni dio znatno je teži od samog čina svlačenja odjeće, jer sam bila okružena ljudima u koje imam potpuno povjerenje.

blje uoči pretpostavljenog referendumu 2009. o ulasku u Europsku uniju. Pri tome su se trudili da s lokalnog mogu doći na opći nivo, tj. izbjegći da se događaji, ljudi i zemlja u očima stranaca čine kao bizarni. Karakaš je istaknuo da je on zadovoljan kako se njegove priče pretaču kroz film, bez straha izjavljajući da je – knjiga jedno, a film drugo! Budući da se u filmu radi o intimističkoj „drami o troje stanovnika izoliranog planinskog sela čije osobne tragedije ne dotiče referendum“, da je snimano u Lici, da su značajnu ulogu odigrale životinje (svinje i krave), Matanić je priznao da mu je to bilo najteže snimanje dosad. Također,

KREŠIMIR MIKIĆ: MOJ JE FILMSKI LIK VELIKO I NAIVNO DIJETE

Imao sam problem s ovim svojim filmskim likom, i to već od samoga početka. Zajedno smo, u isto vrijeme (bilo je vrlo zanimljivo), dakle, u isti dan, došli na istu ideju. Dalibor mi kaže – imam ideju, nešto što će nam pomoći oko tvog lika. Rekoh, imam i ja. Ispalo je da govorimo o istoj stvari. Neću vam reći koji je problem bio. Ustvari, nekako se nisam vidio u toj ulozi, nisam našao ništa što bi me zanimalo da bih to igrao. A onda, privukao me taj lik zbog toga što je on jedno veliko dijete. Ima tu naivnost, taj problem. Do tad, gledao sam ga kao lik s problemom, a zamolio sam se igrati uloge likova s problemom. Dakle, priznajem, dugo sam mislio je to komedija, a Kino Lika je ustvari vrlo ozbiljan, tužan film.

Treći dan Nacionalnog natjecateljskog programa

Nije kraj Vinka Brešana

Redatelj Vinko Brešan s Festivala igranog filma iz Pule nikad se nije vratio bez nagrade. Njegov debitantski dugometražni igrani film *Kako je počeo rat na mom otoku* iz 1996. najgledaniji je hrvatski igrani film u domaćim kinima nakon osamostaljenja zemlje te dobitnik Zlatne arene za najbolju režiju na Festivalu u Puli. Filmovima Maršal iz 1999. i *Svjedoci* iz 2004. osvojio je niz nagrada na međunarodnim festivalima među kojima su i oni u Berlinu, Karlovym Varyma i Motovunu. Drugu Zlatnu arenu za najbolju režiju osvojio je filmom *Svjedoci*, dok je Maršal dobitnik Velike zlatne arene za najbolji film te nagrade publike Zlatna vrata. Ove se godine Brešan za Zlatne arene natječe ljubavnom dramom s elementima humora o privatnom istražitelju koji dolazi u kontakt s pornoglumicom čija je ratna prošlost vezana uz njegovu. Film je slobodna prilagodba drama Žena bez tijela i Sinovi umiru prvi Mate Matišića. U glavnoj je ulozi Ivan Herceg koji tumači privatnog istražitelja i veterana Domovinskog rata Martina čiji se život promijeni kada u srpskom pornofilmu prepozna glumicu Desu u interpretaciji Nade Šargin. Proživljavajući tajnu iz rata Martin kreće u potragu za njom. Istraga ga odvede do Đure iz Pitomače kojeg tumači Predrag Vušović, također zvijezde pornofilmova, s kojim otputuje u Beograd kako bi pronašao Desu. Uvjerenja da joj je Martin novi makro koji je

dovodi na rad u Hrvatsku, mlada žena ni ne sluti tko je zapravo njezin dobročinitelj... Premijerno prikazan u svibnju, filmu *Nije kraj* ovo je istarska premijera.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2008., 100'; 35 mm; producijska kuća: Inter film (u suradnji s HRT-om i Vansom – Beograd); producent: Ivan Maloča; koproducenti: Vanja Sutlić, Dejan Vražalić; režija: Vinko Brešan;

scenarij: Mate Matišić, Vinko Brešan, Franjo Moguš (prema dramama Žena bez tijela i Sinovi umiru prvi Mate Matišića); uloge: Ivan Herceg, Nada Šargin, Predrag Vušović, Ingeborg Appelt, Dražen Kühn, Voja Brajović, Leon Lučev, Mladen Vulić; kamera: Franjo Moguš; montaža: Sandra Botica Brešan; scenografija: Mario Ivezić; kostimografija: Željka Franulović; glazba: Mate Matišić; ton: Marton Jankov, Ranko Pauković; maska: Radmila Todorović Ivatović; specijalni efekti: Mario Kalogjera, Studio Kenges

Prva projekcija u sklopu programa Najbolje od Dana hrvatskog filma

Robert Zuber kao Slučajni sin

Osim natjecateljskog programa u kojem sudjeluju hrvatski dugometražni igrani filmovi, Festival igranog filma u Puli tradicionalno priređuje još jedan program recentne hrvatske filmske produkcije. U Puli se, naime, prikazuju nagrađeni radovi s Dana hrvatskog filma u Zagrebu. U posebnom će dijelu programa biti prikazani laureati 17. dana hrvatskog filma održanih u glavnom gradu Hrvatske od 25. do 30. ožujka 2008. Prvi je naslov u programu srednjometražni dokumentarni film *Slučajni sin* u režiji Tomislava Mršića i Roberta Zubera. Najavljen prošle godine na 54. festivalu igranog filma u Puli, dokumentarac je na ovogodišnjim Danima hrvatskog filma osvojio nagradu Oktavijan Hrvatskog društva filmskih

kritičara za najbolji dokumentarni film. Riječ je o autobiografskoj priči samog Roberta Zubera. Naime, koredatelj i uz Davora Šišmanovića koscenarist, udomljeno je dijete i toj činjenici, sve do nedavno nije pridavao prevelik značaj jer je kroz svoj dosadašnji život bio ispunjen pažnjom roditelja udomitelja. Ipak, nakon smrti majke udomiteljice, birokratski aparat pokušava ga uvjeriti da on roditelje zapravo nema. Na svoj 31. rođendan Robert odlučuje raščistiti svoje nejasne obiteljske i rodbinske odnose. Stupa u kontakt sa svojom biološkom majkom i pokušava doznati tko mu je biološki otac... Film je na rasporedu u ponedjeljak u 20.00 u kinu Valli.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

dokumentarni, 55 min, DV Cam; produkcija Maxima film; režija Tomislav Mršić, Robert Zuber; scenarij Davor Šišmanović, Robert Zuber; kamera Alan Stanković; montaža Hrvoje Mršić; glazba Danijel Maodus

NESCAFÉ®

Nestlé®
Nesquik®
plus

HOTEL PULA
PULA - Istra - Croatia
★★★

+385 52 386 922
www.hotel-pula.hr

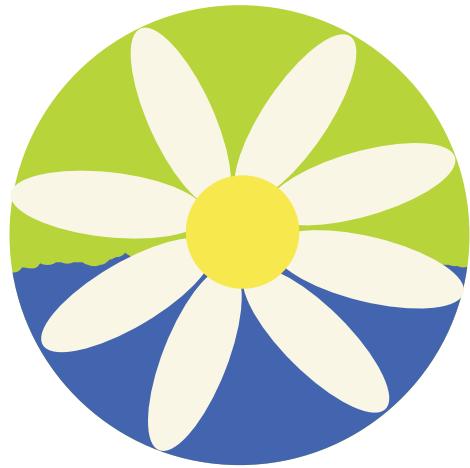
**Večernji
list**

NACIONALNA NOVINA

www.vecernjil.hr

Dnevna novina za Vaš grad

GOD. 40

Svijet biljaka

NOVI LIST

Nacionalni natjecateljski program

Gledatelji o filmu Nije kraj

U ponedjeljak je navečer u Areni prikazan treći hrvatski film u konkurenciji za Zlatne arene Nije kraj redatelja Vinka Brešana s Ivanom Hercegom, Nadom Šargin i Predragom Vušovićem u glavnim ulogama

Janko Žužić (51)

Film je dobar. Sviđa mi se tema, hrvatski branitelj koji pomaze svojoj žrtvi. Baš neuobičajeno. Film je i premašio moja očekivanja, mislio sam da će to biti jedan od onih standardnih filmova o ratu. Kako sam i sam hrvatski branitelj, uspomene su još svježe, i mislim da je redatelj to obradio hrabro. Cijela priča je istovremeno prikazana dirljivo, stonom iz rata, a opet je redatelj sve to uspio uokviriti humorom. Unatoč tome, film je podosta težak.

Volio bih ga pogledati još jednom i bolje proučiti.

Davorka Pekišić (29)

Zadovoljna sam filmom. Možda su, po mom mišljenju, neki dijelovi predug, čak je i kraj malo rastegnut. Svidjela mi se gluma i dijalazi između glumaca.

Ljubica Jolakovski (64)

Nema mnogo teksta, ali to je ono fascinantno, jer se s malo riječi puno toga rečeno. Tema je neobična, ali tako realna i stvarna. Sviđa mi se pristup i način glume koji je i nov i poznat. Stvarno jedan od filmova dostoјnjih da budu prikazani u Areni. Posebno mi se sviđa interpretacija Nade Šargin i Ivana Hercega. Također, i glazba ima svoje pravo mjesto u filmu. Dala je svoj začin

cijelom djelu. Odlično mi je vidjeti Predraga Vušovića u filmu. Neobično je nakon toliko puno puta koliko sam ga gledala u serijama. Leži mu uloga.

Utrka za nagradu publike Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film
Nije kraj: 4,66

Trenutačni poredak filmova:

- 4,66 – Nije kraj
- 3,91 – Kino Lika
- 3,37 – Buick Riviera

Ministarstvo
kulture
Republika
Hrvatska
*Ministry
of Culture
Republic
of Croatia*

ISTARSKA
ŽUPANIJA

REGIONE
ISTRIANA

GRAD PULA

CITTÀ DI POLA

H2
BY HADDAD
IMAGE HADDAD

HRVATSKI
AUDIO –
VIZUALNI
CENTAR

EUROHERC

SPLITSKA
BANKA

SOCIETE GENERALE GROUP

DURAN GROUP

Predstavljen Ocjenjivački sud Nacionalnog natjecateljskog programa

Jagoda Kaloper predsjednica Ocjenjivačkog suda

Dan nakon svečanog otvorenja umjetnički ravnatelj Festivala Zlatko Vidačković predstavio je novinarima domaći Ocjenjivački sud. Napomenuo je da je ovogodišnji Festival posvećen glumicama i glumcima izrazivši zadovoljstvo što je na njegovo čelo izabrana glumica Jagoda Kaloper. Uz predsjednicu Ocjenjivački sud čine i akademik Nedjeljko Fabrio, doc. dr. Nikica Gilić, glumac Nikša Krušelj te montažer Martin Tomić. Budući da će Ocjenjivački sud na pitanja novinara moći odgovarati tek nakon što odgleda sve filmove u konkurenciji, Jagoda Kaloper je tek kratko rekla da joj je dragو što je na čelu žirija te napomenula da u Pulu dolazi već 40 godina. Zlatko Vidačković je dodao da ove godine Ocjenjivački sud ima mogućnosti film pogledati dva puta – i u Areni i u Kinu Valli.

Ocenjivački sud natjecateljskog Nacionalnog programa 55. festivala igranog filma u Puli čine:

JAGODA KALOPER, glumica

Jagoda Kaloper rođena je 1947. u Zagrebu. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Na filmu je debitirala 1965. kao natuščik u priči Duga ulica u omnibusu Ključ. Afirmirala se filmom Gravitacija ili fantastična mladost činovnika Borisa Horvata iz 1968., a za ulogu u filmu Lisice iz 1969. osvojila je Srebrnu arenu na Festivalu u Puli. Zlatnu arenu dobila je pak za ulogu Kuća iz 1975. Glumila je i u filmovima Ponedjeljak ili utorak, W. R. Misterije orgazma, Balada o svirepom, Kud puklo da puklo, Posljednji podvig diverzanta Oblaka, Trofej te Mondo Bobo. Njezina su djela i scenografija u filmu Zavaravanje iz 1998. te kostimografija u filmu Dubrovački suton iz 1999.

akademik NEDJELJKO FABRIO, književnik

Nedjeljko Fabrio rođen je 1937. u Splitu. Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan od najcenjenijih suvremenih hrvatskih književnika objavljuje od početka 1960-ih. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao dramaturg, urednik na radiju i televiziji, prevoditelj, kazališni i glazbeni kritičar te profesor na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Djela su mu izvedena u Hrvatskoj i inozemstvu, a njegov književni opus uključuje niz drama, romana, eseja i pripovijetki (Vježbanje života, Berenikina kosa, Smrt Vronskog, Kralj je pospan, Reformatori, Čujete li svinje kako rokaju u ljetnikovcu naših gospora?, Lavljasta, Kazalištarije). Višestruko nagrađivan, 2001. dobio je i prestižnu Herderovu nagradu za književnost.

NIKŠA KUŠELJ, glumac

Nikša Kušelj rođen je 1971. u Dubrovniku. Od 2006. član je Dramе Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Glumio je, među ostalim, i u predstavama Dundo Maroje, Priča sa zapadne strane, Opera za tri groša te Skup, Daleka zemlja, Večeras se improvizira, Becket i Hasanaginica. Redovito nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama. Glavne je filmske uloge ostvario u filmovima Konjanik iz 2003. i Kradljivac uspomena iz 2007., a glumio je i u televizijskoj drami Generalov carski osmjeh. Osim svojim glumačkim nastupima popularnost je stekao i kao pjevač pobjedom u ovogodišnjem šouu Hrvatske televizije Zvijezde pjevaju u kojem mu je partnerica bila pjevačica Ivana Kindl.

prof. dr. MARTIN TOMIĆ, montažer

Martin Tomić rođen je 1946. U svojoj dugogodišnjoj karijeri montirao je 12 igranih i 75 dokumentarnih filmova. Kao redoviti profesor predaje montažu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Prvi je dobitnik Zlatne arene za montažu u neovisnoj Hrvatskoj za film Kamenita vrata iz 1992. Među ostalim, montirao je i sljedeće filmove: Sedma kronika, Polagana predaja, Izgubljeni zavičaj, Jedno malo putovanje, Dobro jutro, Cijena života, Rani snijeg u Munchenu, Daj što daš, Ne naginji se van i Ludi dani.

doc. dr. NIKICA GILIĆ, filmolog

Nikica Gilić rođen je 1973. u Splitu. Diplomirao je komparativnu književnost i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1998. radi na Odsjeku za komparativnu književnost matičnog Fakulteta. Magistrirao je 2003. s temom Filmska genologija i tipologija filmskog izlaganja uz mentorstvo pokojnog prof. dr. Ante Peterlića. Predaje na dodiplomskoj i poslijediplomskoj nastavi iz teorije filma pri Odsjeku za komparativnu književnost. Sudionik je više međunarodnih filmoloških simpozija. Autor je knjiga Uvod u teoriju filmske priče i Filmske vrste i rodovi te uz Bruna Kragića urednik Filmskog leksikona.

Utrka za nagradu publike Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film
Buick Riviera – 3,37

Gledatelji u Areni o prvom filmu u Nacionalnom programu Buick Riviera redatelja Gorana Rušinovića

Sanja Klarić (18)

Misljam da nisam uspjela shvatiti film onako kako ga treba shvatiti. Za rasplet filma mogu reći da je jako dobar. Ali, i dalje mislim da je problem u tome da ga nisam uspjela shvatiti, mislim da je to onaj problem.

Eric de Bellini (21)

Ima segmenata filma koji su mi se svidjeli. Recimo, nisam znao da je čovjek toliko dugo potrebno da očisti auto od snijega... a i nasmijao me dijalog koji su vodili glumci u autu.

Lorena Gergorić (45)

Filmu možda nedostaje akcije. Ja volim život koji je pun akcija, pa vjerujem da mi zbog toga u filmu nedostaje takvih prizora.

U ponedjeljak počinje novi festivalski program filmova za djecu Pulica

Dobro došli na prvu Pulicu!

Nakon kreativnog i zabavnog procesa stvaranja animiranih filmova u Maloj filmskoj školi profesora Baltazara, maleni i oni malo veći prvi će put na Festival igranog filma u Puli pratiti – Pulicu! Riječ je o novom festivalskom programu u kojem će gledatelji imati priliku uživati u igranim i animiranim filmovima za djecu. Svako jutro od 21. do 25. srpnja u 10 sati u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula vrtjet će se oni dobri stari i još neotkriveni filmski biseri hrvatskih i inozemnih autora za djecu svih uzrasta. Sljedećih pet dana bit će prikazani ovi filmovi:

Tea

Slovenskiigrani film u režiji Hanne A. W. Slak o dječaku Martinu kojemu nova prijateljica Tea pomogne u spašavanju šume... U glavnim su ulogama Nikolaj Burger i Pina Bitenc

Na Martinov deseti rođendan u drevnoj se šumi počnu zbijati čudne stvari. U susjedstvo se najprije dosele zagonetna Tea i njezina majka, a zatim prirodu ugrozi plan izgradnje nove ceste koja će potpuno uništiti šumu i njezine neobične stanovnike. Kako su čarolija i stvarnost nerazdvojne u šumi, Martin treba pravi prijatelj u borbi za njezin opstanak. No, dječaka tek čeka pravo otkriće jer izvor čarolije ne živi u šumi, nego u ljudskim srcima...

Lotte iz Izumgrada

Estonski animirani film u režiji Janna Pöldme i Heikija Ernitsa o kujici Lotte koja spasi pčelicu iz Japana i odluči otpustavati na Daleki istok... Glasove

posuđuju Evelin Pang, Andero Ermel i Lembit Ulf-sak. Najvažniji dan u selu u kojem živi znatiželjna kujica Lotte dan je natjecanja u novim izumima. Lotte sa svojim prijateljem Brunom u moru pronađe japansku knjigu i iz nje spasi pčelicu Susumo. Na natjecanju pak pobijedi Lottin otac Oskar pri čemu Susumo svojim poznavanjem džuda mora smiriti Oskarova suparnika Adalberta. Džudom se počne služiti cijelo selo, dok Lotte sa svojim prijateljima odluči otpustavati u Japan na sportsko natjecanje...

Princ od papira

Srbijanskiigrani film u režiji Marka Kostića o djevojčici Juliji koja nakon susreta s prevarantom traga za očevom putovnicom... U glavnim ulogama su Milica Spasojević, Stefan Lazarević i Andrej Šepetkovski

Djevojčica Julija živi s roditeljima koji je unatoč velikoj ljubavi pomalo zanemaruju. Kadajednog dana Julija ostane sama kod kuće postane žrtvom anketara prevaranta Nikole. No, njih se dvoje sprijatelje, a Julija mu pokloni očevu putovnicu. Kada pola godine kasnije Julija dozna da je njezin obitelj u opasnosti zbog nestale putovnice, djevojčica uz pomoć školskog prijatelja Pegija i bake Eme kreće u potragu za Nikolom otkrivajući pritom niz tajni...

Čudesna šuma

Hrvatski animirani film u režiji Milana Blažekovića o slikaru koji u Čudesnoj šumi postane metom njezinog zločestog vladara Kaktusa Cara... Glasove

posuđuju Josip Marotti, Ljubo Kapor i Ivo Rogulja Jednog dana, u Čudesnu šumu stigne slikar Paleta koji zaspri ispod čarobnog hrasta. Kada se probudi dozna da mu je hrast dao moć sporazumijevanja sa životinjama te da stvara čarolije svojim kistom. Ubroz upozna neke od stanovnika šume kao što su dabar Oštrozub, medvjed Mate, lisica Lili i ježevi Do, Re i Mi. U međuvremenu, zlog Kaktusa Cara koji vlada šumom brine slikare dolazak jer će prema proročanstvu čovjek dokrajčiti vlast kaktusa. Stoga šalje svog dvorskog čarobnjaka Štapića da dovede slikara. Poslije nekoliko neuspjelih pokušaja, Štapić se pridruži družini koja skriva slikara. Vidjevši da ga je Štapić izdao, Kaktus Car odluči uništiti cijelu šumu....

Sova i vrabac

Vijetnamskiigrani film u režiji Stephanea Gaugera o djevojčici Thuy koja bježeći od oholog ujaka upozna dvoje ljudi koji bi joj mogli postati nova obitelj... U glavnim su ulogama Pham Thi Han, Cat Ly i Le The Lu

Oslanjujući se na vlastitu sreću, djevojčica Thuy bježe iz ujakove tvornice gdje njezin rad nikada nije bio dovoljno dobar. Sama na ulicama Ho Ši Mina, Thuy upoznaje još dvije nesretne duše, mladog muškarca Hajja koji je našao utočište kao čuvar zoološkog vrta i domaćicu zrakoplova Lan koja traži ljubav svog života. Pokušavajući spojiti dva usamljena srca, djevojčica želi stvoriti svoju novu sretnu obitelj. Samo je dvije stvari mogu sprječiti: gradske vlasti i ujakova ohlost....

Pulska filmska tvornica u popratnom programu

Ovogodišnja Pulska filmska tvornica održava se od 12. srpnja do 10. kolovoza. Tijekom svog trogodišnjeg postojanja, Pulska filmska tvornica stvorila je kritičnu masu mlađih pulskih filmaša koji su svoje radove redovito prijavljivali na nacionalne i međunarodne festivale. Tako su na 39. reviji hrvatskog filmskog i videostvaralaštva u Zagrebu, čak tri filma mlađih pulskih autora osvojila najviše nagrade. Na festivalu na kojem nije dodijeljena prva nagrada, drugo mjesto podijelili su kratki filmovi Živi život Martina Bastijanića i Autobiografski, kostimirani Maje Koroman, a treće mjesto pripalo je filmu ...i na kraju mravi pojedu ribu Velimira Todorovića i Rajka Bana, koji je ujedno i prvi film koji je prikazan na ovogodišnjem Zagreb Doxu.

Po izboru Hrvatskog filmskog saveza na Svjetskom festivalu neprofesionalnih filmskih autora (UNICA 2008.), koji se ove godine održavao u tuniskom gradu Hammametu od 28. lipnja do 5. srpnja, Hrvatsku je predstavljalo pet kratkih filmova i autora, među kojima i Živi Život Martina Bastijanića, nastao u sklopu Pulske filmske tvornice. Voditelj je

Tvornička proizvodnja dokumentarnog filma

programa Marko Zdravković-Kunac. Ovogodišnja je radionica podjeljena u dva dijela: predprodukciju i produkciju. U sklopu prvog dijela od 19. do 27. srpnja održava se radionica režije čiji su gosti predavači Vinko Brešan (predavanje Dan nezavis-

nosti i film rekonstrukcije), Ognjen Svilović (predavanje Oprosti za kung fu i portretiranje lika) i Biljana Čakić-Veselić (Dečko kojem se žurilo i autobiografski film) te posebni gost Krsto Papić.

Razgovor s redateljicom Biljanom Čakić Veselić, autoricom filma Zagorka

Zagorka treba biti hrvatski brand

Razgovarala: Ana Miljanić

Zamisao o snimanju igrano-dokumentarnog filma o Mariji Jurić Zagorki Zagorka bila je tek početak višegodišnjih priprema za rad na filmu. Jeste li tijekom priprema mijenjali detalje projekta?

Pet smo godina prikupljali materijale. Pokušali smo pronaći živuće svjedoke, dakle one koji su osobno poznavali Zagorku. Dosta podataka o njoj bilo je skrireno, često se selila, i uglavnom je ona skrivala podatke o sebi. Mislim da je netko trebao napraviti film o toj velikoj ženi i umjetnici, pedeset godina nije

bilo ničega. Ona je bila prva novinarka jugoistočne Europe, prvi politički reporter, svojim je knjigama ljudima pružila mogućnost da čitaju na hrvatskom, i to su velike stvari, velika djela, o kojima bi svi trebali znati.

Jeste li imali problema s prikupljanjem podataka?

Ovisi. Dugo smo ih prikupljali, do nekih nismo mogli doći, do nekih smo došli sasvim slučajno. Recimo, slučajno smo našli pisma koja je Zagorka pisala u svojim zadnjim godinama života svojoj prijateljici Štefici. Žalila joj se da ju maltretiraju, da joj ne daju vani iz

stana. Bacala je ta pisma s prozora i onda ih je Štefica sakrila u Gričku vješticu u knjižnici u Zagrebu, i tako smo došli do njih. No. sve je zataškano, zadnja dijela uopće nisu pronađena.

Smatraate li vaš film važnim za edukaciju ljudi o Mariji Jurić Zagorki i općenito o položaju žena u tom vremenu?

Mislim da bi ovaj film trebao biti hit. Ne zato što sam ga ja napravila, nego jer govori o velikoj ženi. U bilo kojoj drugoj zemlji ona bi bila brand, svi bi znali za nju; sigurna sam da bi ju ta zemlja dovoljno promovirala da bi i cijeli svijet znao za nju. No mi smo zatvoreni, vidite ovo je prvi dokumentarno-igrani film o njoj. Ja sam napravila film jer znam kako je Zagorki bilo. Nailazim na iste probleme, ja kao žena i redateljica, a i moje kolegice, izuzev Snježane Tribuson, ne uspijevamo dobiti sredstava za igrani film, dok našim kolegama to ide puno lakše. A nismo netalesirane i glupe, mnoge su od nas osvojile brojne nagrade. Mislim da još uvijek nema te ravnopravnosti.

Kakva je bila suradnja s glumicama koje tumače Zagorkin lik?

Divna. One su stvarno prekrasne osobe. Radili smo 40 minuta filma sa samo 150. 000 kuna i svašta smo izmišljali samo da bi film bio na kraju dobar s tako malim sredstvima, imala sam zbilja veliku pomoć. Primjerice, Nada Gaćesić-Livaković i Žarko Potočnjak radili su besplatno. Imala sam i veliku pomoć moje producentice iz FADE IN-a Magdalene Petrović.

Vaši planovi?

Prijavila sam scenarije po svijetu. Ne dobijem li podršku, neću se više upuštati u to. Stvar je u tome da stara produkcija finančira film, samo ako ga finančira zemlja u kojoj živite, a ja se ne želim opet upuštati u nešto slično.

U subotu je u Kinu Valli priređen Razgovor s glumcem Christopherom Leejem koji je publiku upoznao s nepoznatim detaljima iz svog života i karijere

Tumač sućutnih negativaca

piše: Ivica Gunjača

Festival igranog filma u Puli u svojoj je bogatoj prošlosti posjećivale brojne filmske zvijezde: redateljske (Orson Welles, Sam Peckinpah, Phillip Noyce, Jiri Menzel), producentske (Branko Lustig) i – glumačke (Richard Burton, Elizabeth Taylor, Yul Brynner, John Malkovich, Ralph

Fiennes, Ben Kingsley, Jeremy Irons...). Na ovogodišnjoj Puli gostuje glumačka zvijezda posebnog sjaja – Christopher Lee! Najkraće: u razdoblju od 1947 do danas britanski je glumac nastupio u više od 250 filmskih i televizijskih produkcija a tijekom karijere od 60 godina njegovi su filmovi donijeli veću zaradu od filmova bilo kojeg drugog glumca u povijesti filma. Recimo ovako: sigurno ste ga vidjeli u nekom filmu.

Sretnici koji su htjeli mogli su to napraviti i uživo u Kinu Valli gdje je legendarni Lee imao javni nastup upriličen kroz razgovor s Phillipom Bergsonom. Publiku je pridobio već prvom rečenicom: „Razumijem hrvatski“, dok je nastavak na engleskom jeziku i zadivio i osvojio. Bio je to

spektakl govora! Od boje glasa i diktije, preko otmjene retorike do elegantnog pripovijedanja. Svojevrsni „slijepi“ film! Ali, da se razumijemo, gospodin Lee je izgledom primjer markantnog, elegantnog, duhovitog i otmjenog džentlmena britanskog tipa kakvih danas rijetko ima. Mnoge je iznenadio rekavši da nema formalnog glumačkog obrazovanja i da zapravo glumački poziv nije bio njegov izbor. Po njemu je to stvar gena – i njegova majka je bila opera pjevačica. Između ostalog, Lee je istaknuo da mitski likovi pružaju priliku za glumačku kreaciju ali da stvarni likovi pružaju pravi izazov u stvaranju jer se radi o živim ljudima. Trudio se da njegove interpretacije likova negativaca imaju sućutnost jer – oni nisu htjeli biti zli! Odavno je zapamtio savjet da mora voljeti ono što glumi, jer ako ne voli – to vidi publiku. A priznao je da zapravo nije često da su ljudi ugodni na snimanju. Zanimljivo je i bilo čuti da od brojnih redatelja s kojima je radio (Raoul Walsh, John Huston, Orson Welles, Steven Spielberg, George Lucas, Peter Jackson) najviše voli Billyja Wildera. A od glumica – Bette Davis jer je velika profesionalnica. Od današnjih autora istaknuo je Timu Burtona i Johnnyja Deepa... Kako sumnjati u ukus glumca koji je radio i s Clarkom Gableom!

Prva polovica programa Europolis – Meridijani protekla je u znaku krimića na Kaštelu. Je li danas teže no ikad definirati filmski žanr?

Film i žanr kao kokoš i jaje

piše: Tomislav Šakić

Film i žanr, ili kokoš i jaje – što je bilo prije?

Neki povjesničari filma tvrde da su i prve filmske snimke braće Lumière već bile u žanru, svojevrsni protožanrovi. Ipak, čini se da je žanrovska povezan tek s kasnijim filmom – rani film bio je "film atrakcija", a žanr u filmu pristiže naizgled prirodno, pod ruku s fabulom koja dolazi u pomoć filmskoj industriji da bi joj kao integracijska struktura pomogla održati ne samo produksijski proces filma, nego i cjelinu duljega filmskog djela kao i interes publike. Filmska priča učinila je tako film bliskijim građanskom teatru, a s pričom došao je i žanr – vestern, akcija, melodrama, tragedija,

komedia... Žanr je možda i bio prije, davši okvir za razmišljanje hollywoodskim producentima i filmotvorcima, ali što se filma tiče, dolazi i poslije, jer žanrovska oznaka nije drugo do li ispmoći da se film kategorizira na kinoreertoaru i da se publika prema njemu generalno odredi, slijedeći svoje preferencije.

Žanrovska film poistovjetio se s raznim hibridima kriminalističkih (pod)žanrova – kako ih popisuje Peterlićeva Filmska enciklopedija – interes priče kriminalističkih filmova uvijek se kreće oko crimena, zločina, struktura im može biti trilerska (gledatelj zna više nego lik, iz čega proizlazi osjećaj ugroženosti i tjeskobe), a ostalo ovisi o perspektivi: gledamo li događaje iz perspektive

počinitelja zločina – gangstera (gangsterski film) ili mafije (mafijaški film) – ili pak istražitelja – detektiva (detektivski film) ili policajaca (policijski film); pritom se prvi tip filma usmjeruje više na organizaciju zločinačkih pothvata (npr. Kum), a drugi na potragu i istražne procedure. Kako zločin dolazi u mnogim formama, tako je i s kriminalističkim filmom: sudski proces i procedure tema su sudskih filmova, nađu li se gangsteri u zatvoru i planiraju bijeg, posrijedi je zatvorski film, a pljačkaju li pak organizirano banku ili kladionicu, riječ je o filmu pljačke (heist movie), a izdvojen status struje film noir-a ne treba ni spominjati.

Riječ filmskog kritičara: Janko Heidl o filmu Prazne boce

Zasad posljednji film umjetničko-obiteljskog para Sverak, Zdenka (otac, scenarist i glumac) i Jana (sin, redatelj i producent), autora omiljenog Kolje koji je 1997. nagrađen Oscarom za najbolji film s neengleskog govornog područja, Prazne boce u središtu zanimanja imaju praškog umirovljenika u kojem se blagost i pomirljivost na neobičan način miješaju s krutošću i unutrašnjim nemirom. Iako se dobar se dio filma doima naglašeno tjeran „rukom scenarista“, umjesto „unutrašnjom logikom“, film je

u cjelini zadovoljavajuće pitak i duhovit, ugodjen, dakako, u ključu onoga što nazivamo češki humor. Usmjerene na prikaz „obične svakodnevice“, Prazne boce najbolje su onda kada se bave istraživanjem i prikazivanjem bračnih odnosa dvoje umirovljenika, a donosi i vizualno zanimljivu, ostatku filma pomalo nepripadajuću, ali možda baš zato upečatljivu završnicu u kojoj glavni junaci lebde u velikom crvenom turističkom balonu bez kormilara.

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani u ponedjeljak

Najteže životne odluke

Svjet u malom «vrti» se ovaj tjedan tijekom popodneva u kinu Valli u kojem se prikazuju filmovi iz Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis – Meridijani. U ponedjeljak su na rasporedu dva filma. To su belgijska kriminalistička drama Lornina šutnja koja je prethodno prikazana i na Kaštelu te kineska ljubavna drama Vjeruj u ljubav. I dok u prvom filmu glavna junakinja (tumači je gošća Pule Arta Dobroshi) mora donijeti odluku koja može ugroziti život nevinog čovjeka, u drugom bivši supružnici odlučuju o životu vlastitog djeteta. Kako će se razriješiti ove teške životne odluke, doznajte u kino Valli...

Lornina šutnja

Kriminalistička drama u režiji Jean-Pierre-a Dardennea i Luca Dardennea o Belgiju koji se za novac ženi albanskim emigrantima kako bi ona stekla državljanstvo... U glavnim su ulogama Arta Dobroshi, Jérémie Renier i Fabrizio Rongione

Belgija / Velika Britanija / Francuska, 2008., 105 min / 1h45, 35 mm; producijske kuće: Les Films du Fleuve, Archipel 35, Lucky Red, RTBF, ARTE France Cinéma, ARTE/WDR; producenti: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne, Denis Freyd; režija: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne; scenarij: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne; uloge: Arta Dobroshi, Jérémie Renier, Fabrizio Rongione, Alban Ukaj, Morgan Marinne, Olivier Gourmet

O FILMU: Ponovno se baveći imigracijom u rodnoj Belgiji, redatelji Jean-Pierre Dardenne i Luc Dardenne (Dijete, La Promesse) portretiraju mladu Albanku Lornu (Arta Dobroshi). I dok Lorna planira zajedno sa mladićem postati vlasnicom snack-bara koji bi joj osigurao bolju budućnost, mafijaš Fabio (Fabrizio Rongione) ima posve drukčije planove. Cilj mu je udati Lornu za Claudyja (Jérémie Renier) kako bi mlada žena dobila belgijsko državljanstvo. Međutim, to je samo prvi dio Fabijeva zločinačkog plana jer beskrupulozni kriminalac želi ubiti Claudiju kako bi Lorna zatim postala suprugom ruskog mafijaša. Uhvaćena u mrežu ljudi koji ne prezaju ni od čega, Lorna šutnjom može spasiti svoj, ali i žrtvovati život nedužnog čovjeka... Film je doživio svjetsku premijeru na ovogodišnjem Međunarodnom filmskom festivalu u Cenesu.

Vjeruj u ljubav

Obiteljska drama u režiji Wanga Xiaoshuaija o razvedenim roditeljima koji bolesnu kći mogu spasiti jedino transplantacijom kostane srži novog djeteta... U glavnim su ulogama Liu Weiwei, Zhang Jiayi

Kina, 2007., 115 min / 1h55, 35 mm; producijske kuće: Qinghong Debo, WXS production, Stellar Megamedia, DUOJI Production; producenti: Huang Bin, Isabelle Glachant; režija: Wang Xiaoshuai; scenarij: Wang Xiaoshuai; uloge: Liu Weiwei, Zhang Jiayi, Yu Nan, Cheng Taisheng, Zhang Chuqian

O FILMU: Postoje granice kada se nastoji spasiti život vlastitog djeteta? O tome govori novi film redatelja Wanga Xiaoshuaija (Beijing Bicycle, Shanghai Dreams), obiteljska drama o bivšim supružnicima koji će se naći pred najvećim izazovom u životu. To su Mei Zhu (Liu Weiwei) i Xiao Lu (Zhang Jiayi) iz kojih je propali brak, ali i prekrasna kći Hehe (Zhang Chuqian). Sada oboje u novim bračnim vezama, njih se dvoje iznenada suoče s teškom dvojbom. Hehe je oboljela od leukemije i jedino joj može pomoći presađena koštana srž brata ili sestre. Kako je Hehe jedinica, njezini roditelji moraju odlučiti hoće li začeti drugo djetete kako bi spasili prvo. U toj dvojbi protječe njihove osobne drame te odnosi s novim supružnicima...

PoPularni program u ponedjeljak donosi film velikana Novog Hollywooda Sydneyja Lumeta

Kako opljačkati vlastitu obitelj?

PoPularni program s projkcijama filmova u Areni poslje filmova iz Nacionalnog natjecateljskog programa i u ponedjeljak donosi «vrijezde pod vrijezdama». To su ovaj put oskarovac Philip Seymour Hoffman i Ethan Hawke koji glume u uzbudljivoj priči o pohlepi i iznevjerjenim obećanjima Dok vrag ne sazna da si mrtav. Njima se ispred kamere pridružuju cijenjeni karakterni glumac Albert Finney te još jedna dobitnica Oscara Marisa Tomei. Film je režirao jedan od najvećih američkih redatelja proteklih pola stoljeća Sydney Lumet.

Dok vrag ne sazna da si mrtav

SAD / Velika Britanija, 2007., 117 min / 1h57, 35 mm; producijske kuće: Unity Productions, Linsefilm; producent: Michael Cerenzie, William S. Gilmore, Brian Linse, Paul Parmar; režija: Sydney Lumet; scenarij: Kelly Masterson; uloge: Philip Seymour Hoffman, Ethan Hawke, Albert Finney, Marisa Tomei, Aleksa Palladino, Michael Shannon, Amy Ryan

SADRŽAJ: Kako izvesti savršeni zločin? Time se u svom novom filmu bavi hollywoodski velikan Sydney Lumet (Pasje popodne, TV-mreža) okupivši impresivnu glumačku ekipu koja je za svoje nastupe dobila niz priznanja, među ostalim i nagradu Zlatni satelit. U središtu su zapleta dvojica braće. Stariji od njih Andy (Philip Seymour Hoffman) planira

savršeni zločin pri čemu zatraži pomoć od svog mlađeg brata Hanka (Ethan Hawke). Meta im je draguljarnica njihovih roditelja što se isprva doista čini lakim plijenom. Međutim, kada se pljaka pretvoriti u ubojstvo, a bratsko zajedništvo u izdaju, Andy i Hank neće imati puno izbora... U filmovima Sydneya Lumeta glumila su najpoznatija imena američkog filma. Isto vrijedi i za njegov novi film koji je okupio oskarovce Philipa Seymoura Hoffmana (Capote, Rat Charlieja Wilsona) i Marisu Tomei (Moj rođak Vinny, U zamci) te nominirane za Oscara Ethana Hawka (Dan obuke, Prije sumraka), Alberta Finneyja (Tom Jones, Ubojstvo u Orijent-ekspresu) i Amy Ryan (Nestala bez traga, Neal Cassady). Kodak Theatre ili pulksa Arena? Provjerite sami...

Christopher Lee sa suprugom Birgit u posjetu predsjedniku RH Stjepanu Mesiću na Vangi

Razgovor s Robertom Zuberom, koredateljem i koscenaristom filma Slučajni sin

Sa sedam godina doznao sam da sam udomljen

Koliko vam znači nagrada Oktavijan koju ste ove godine dobili za svoj film Slučajni sin?

Moj cilj, kada sam počeo snimati film, nije bio ostvariti životno djelo za koje će dobivati nagrade. Trebam posebno zahvaliti i spomenuti našeg producenta Damira Terešaka, koji je, osim kao podrška, bio jedna od ključnih osoba za realizaciju ovog filma. Unatoč svemu, nisam uopće očekivao nikakvu nagradu za ovaj film, imao sam više ciljeve. Htio sam, ne samo ispričati svoju priču, nego i priču o majci koja me odgojila i učinila čovjekom. Toj bezimenoj junakinji koja je za svog života učinila nešto društveno dobro, što društvo baš nije uspjelo cijeniti.

Kako je tekla suradnja među kolegama tijekom rada na filmu?

Suradnja je bila novost, pogotovo zato što nisam školovani redatelj. Bilo je dobro iskustvo učiti nešto novo i ostvarivati svoj cilj istovremeno. Da nije bilo tih ljudi koji su mi pomogli ne bi bilo u filmu. Posebno bi zahvalio Alaru Stankoviću, jednom od snimatelja, koji je trebao snimati mene i moj život, a ne neku sporednu osobu koja interpretira moju priču. Drago mi je za komunikaciju koju smo uspostavili. Jako sam zahvalan i Hrvaju, Tomislavu bratu, zbog montaže i razumijevanja.

Kako je reagirala vaša biološka majka kada je vidjela film?

Nije joj bilo lako, naravno. Kada sam se odlučio za film, trebao sam najprije nagovoriti i objasniti svom ocu koji me odgojio i njoj koji su moji ciljevi. Mislim da je obojici bilo jednako teško. Otac je pristao kada sam mu objasnio da bi taj film bio moja uspomena na majku. Nešto što će je održati živom čak i sad kada je nema, a moja biološka majka... Pa, ja mislim da je ona to shvatila kao jedan od načina da mi se oduži.

Kada ste prvi put saznali da ste udomljeni, da vaši roditelji nisu vaši "pravi" roditelji?

Bilo je to u prvom razredu osnovne škole, tada sam imao sedam godina. Jedan dječak iz razreda pročitao je moje ime i imena mojih roditelja u dnevniku i shvatio da nemamo isto prezime. Kada mi je rekao da moji roditelji nisu moji pravi roditelji, potukao sam se

s njim. To je bilo neuobičajeno, jer inače nisam bio tip djeteta koji se u školi tuče zbog nekih uvreda vršnjaka. Iskreno, ne sjećam se cijelog događaja. Sve je nekako mutno. Većinu sam zapravo saznao iz priče mamine prijateljice, tijekom snimanja.

Kada ste prvi put upoznali svoju biološku majku? Osjećate li ljutnju zbog toga što Vas je napustila?

Prije deset godina sam imao prvi razgovor s njom. Poslije toga nismo imali baš neki pretjerani kontakt, ali zasigurno se ne bih pravio da je ne vidim kada bih je vidio na cesti, niti bih je izbjegavao, čak bih se zaustavio pričati s njom. Više sam o njoj saznao tijekom snimanja filma nego li u priči s njom. Ne osjećam nikavu mržnju prema njoj, jer me tako roditelji nisu učili. Jednostavno ne mogu mrziti nekoga koga ne poznajem, stranca.

Jeste li dobili odgovore na sva pitanja kada ste napokon ostvarili kontakt s biološkom majkom?

Nisam. Kada sam je prvi put video imao sam točno zacrtana pitanja koja sam je htio pitati, ali kada sam progovorio ona su odjednom nestala. Nisam ih zaboravio, mislim da mi u tom trenutku nisu baš bila bitna. Neke od odgovora sam dobio i tokom snimanja, a ona koja su ostala još otvorena radije neću nabrajati. Mislim da bi bilo najbolje ostaviti gledateljima da to procjene.

razgovarala Nicole Vojak

Danas na Festivalu

Ponedjeljak, 21. srpnja

10.00 Gradska knjižnica Pula

Pulica
film Tea

10.00 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Nije kraj, press projekcija

11.20 Gradska knjižnica Pula

Nesquick – darivanje posjetitelja Pulice

12.00 Circolo

Press konferencija ekipe filma
Nije kraj

12.45 Circolo

Press konferencija ekipe filma
Gledaj me

16.00 Kino Valli

Europolis – Meridijani
film Lornina šutnja

18.00 Kino Valli

Europolis – Meridijani
film Vjeruj u ljubav

20.00 Kino Valli

Najbolje od Dana hrvatskog filma
film Slučajni sin

20.45 Arena – VIP prostor

Domjenak – Kalajovna

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film Nije kraj

23.30 Arena

PoPularni program
film Dok vrag ne sazna da si mrtav

23.30 Circolo

Sponsorska promocija:
T-com Party

23.30 P14

Interfilm, producentska zabava

Vremenska prognoza za Pulu za ponедјeljak 21. srpnja 2008.

Umjereno oblačno s povremenom kišom. Najniža dnevna temperatura 20, a najviša 27 stupnjeva. Većinom slabo i umjereno jugo i jugozapadnjak koji će okrenuti na umjereno i jak sjeverozapadnjak i buru.